



KRAJSKÁ PROKURATÚRA V BRATISLAVE
Vajnorská 47, 812 56 Bratislava 1

Číslo: 1 Kv 26/24/1100-71
EEČ: 2-7-853-2025

Bratislava 04.04.2025

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: obzvlášť závažný zločin: vražda podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka oddelenia dozoru v trestnom konaní Krajskej prokuratúry v Bratislave

Podľa § 215 ods. 1 písm. e) Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvinenej:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

povolanie: XXXXX

väzba: nie

ktorá je trestne stíhaná pre trestný čin:

- obzvlášť závažný zločin: vražda podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona
štádium: dokonaný trestný čin
forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase od cca 20.00 hod. dňa 26.04.2024 do cca 05.50 dňa 27.04.2024 v byte číslo 14 situovanom na 1. podlaží obytného domu nachádzajúceho sa na XXXXX v obci XXXXX držiak v ruke nožík opakovane bodala do rôznych častí tela svojho manžela – poškodeného XXXXX, ktorému týmto svojím konaním spôsobila celkovo 11 bodných rán chrbta, pričom 4 z nich prenikli až do pľúc, ďalej 13 bodných rán v oblasti hrude a brucha, pričom 3 z nich prenikli do pečene a 1 do žalúdka, ako aj viaceré rezné a bodné rany tváre, pravej hornej a pravej dolnej končatiny, následkom čoho poškodený XXXXX v dôsledku utrpenia úrazovo-krvácavého šoku v dôsledku viacerých bodných rán hrudníka, brucha a chrbta prenikajúcich do hrudnej a brušnej dutiny s poranením tkanív a vnútorných orgánov sprevádzaných krvácaním do hrudnej a brušnej dutiny aj krvácaním v presne nezistenom čase vo večerných hodinách dňa 26.04.2024 zomrel,

lebo obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania číslo konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024 z 27. apríla 2024 bolo postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1 Trestného zákona.

Vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania uznesením číslo konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024 z 28. apríla 2024 postupom podľa ustanovenia § 206 odsek 1 Trestného poriadku vzniesol XXXXX obvinenie za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona vedený na skutkovom základe uvedenom aj vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania číslo konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024 z 27. apríla 2024 bolo postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona vedený na tom skutkovom základe, že

páchateľ ako rodič v presne nezistenom čase od cca 20.00 hod. dňa 26.04.2024 do cca 05.50 dňa 27.04.2024 úmyselne fyzicky napadol v byte číslo 14, situovanom na 1. podlaží obytného domu nachádzajúceho sa na XXXXX v obci XXXXX neznámym spôsobom, pravdepodobne bodnutím ostrým penetrujúcim predmetom svoje dve maloleté deti a to XXXXX, narodenú v roku XXXXX, a XXXXX, narodeného v roku XXXXX, pričom maloletej XXXXX páchateľ poranil pravé oko tak, že jej reznými ranami poranil horné a dolné viečko s porušením slzných ciest, zlomeninu etmoidno–spenoidalneho komplexu a neznámym spôsobom zlomeninu pravej kľúčnej kosti a maloletému XXXXX poranil pravé oko, kde mu reznou ranou poranil mihalnice a spodné viečko a ďalej spôsobil krvácanie do mozgu a otras mozgu, pričom zranenia si u obidvoch maloletých detí vyžiadali okamžitý operačný zákrok s tým, že maloletá XXXXX je už mimo ohrozenia života a maloletý XXXXX bol následkom zranení v priamom ohrození života.

Aj zo spáchania vyššie uvedeného zločinu je pritom dôvodne podozrivá práve obvinená XXXXX. Táto trestná vec bola uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru číslo konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024 z 28. novembra 2024 postupom podľa ustanovenia § 21 odsek 1 Trestného poriadku vylúčená na samostatné konanie, pričom na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, Odbore kriminálnej polície je predmetná vec vedená pod číslom konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024.

Naostatok uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania číslo konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024 z 27. apríla 2024 bolo postupom podľa ustanovenia § 199 odsek 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie vo veci prečinu ublíženia na

zdraví podľa § 156 odsek 1 Trestného zákona (kde poškodenou je práve obvinená XXXXX). Táto trestná vec bola uznesením vyšetrovateľa Policajného zboru číslo konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024 z 27. mája 2024 postupom podľa ustanovenia § 21 odsek 1 Trestného poriadku vylúčená na samostatné konanie, pričom na Krajskom riaditeľstve Policajného zboru v Bratislave, Odbore kriminálnej polície je predmetná trestná vec vedená pod číslom konania KRP-XXXXX/1-VYS-BA-2024.

Následne po skončení dokazovania v prípravnom konaní vyšetrovateľ Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania predložil dozorujúcej prokurátorke Krajskej prokuratúry v Bratislave súvisiaci vyšetrovací spis spolu s návrhom na zastavenie trestného stíhania obvinenej XXXXX za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, a to postupom podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku, t. j. z dôvodu nepríčetnosti v konaní obvinenej v čase skutku.

Preskúmajúc súvisiaci spisový materiál a vyhodnotiac všetky doposiaľ zadovážené listinné podklady jednotlivo i v ich vzájomnom súhrne v zmysle ustanovenia § 2 odsek 10, odsek 12 Trestného poriadku som dospela k záveru, že trestné stíhanie obvinenej XXXXX za skutok uvedený vo výrokovej časti tohto uznesenia je z dôvodu jej nepríčetnosti v čase spáchania vyšetrovaného trestného činu potrebné zastaviť. Za existujúceho stavu dokazovania vykonaného v prípravnom konaní sa preto stotožňujem s názorom vysloveným vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave, Odboru kriminálnej polície, 1. oddelenia vyšetrovania spočívajúcim v tom, že trestné stíhanie obvinenej za trestný čin, ktorý je predmetom tohto trestného konania, je potrebné z dôvodu nepríčetnosti obvinenej XXXXX v čase páchania predmetného trestného činu zastaviť, a to postupom podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku.

Preskúmajúc súvisiaci a vyšetrovateľom Policajného zboru predložený spisový materiál som zistila, že v priebehu prípravného konania bola vypočutá samotná **obvinená XXXXX**, ktorá už po svojom zadržaní javila známky duševnej poruchy či choroby, čo vyplýva už z lekárskej správy vyhotovenej XXXXX, lekárom 1. psychiatrickej kliniky Lekárskej fakulty Univerzity Komenského a Univerzitnej (konkrétne diagnóza v podobe akútnych a prechodných psychotických porúch a skutočnosť, že obvinená ako pacientka vyžaduje akútnu psychiatrickú intervenciu formou hospitalizácie pre riziko ohrozenia seba ako aj iných osôb a zhoršenie psychického stavu bez zdravotnej starostlivosti).

Skutková časť

Obvinená XXXXX vo svojej výpovedi využila svoje procesné právo a ku skutku ako takému súc oprávnená ustanovením § 34 Trestného poriadku odmietla vypovedať.

Z hľadiska usvedčujúcej dôkaznej situácie sú významnými najmä výpovede niektorých svedkov, zaistené kamerové záznamy, výsledky šetrení vykonané v okolí

miesta činu ako aj viaceré znalecké posudky vypracované najmä vo vzťahu k posúdeniu a vyhodnoteniu stôp zaistených v súvislosti s vyšetrovaným skutkom.

Poškodená XXXXX, matka nebohého, sa vo svojej výpovedi učinenej v štádiu po vznesení obvinenia k priebehu skutku nevedela vyjadriť. Potvrdila, že obe maloleté deti sú v starostlivosti jej dcéry – XXXXX. Krátko po skutku sa jej maloletá XXXXX zdôverila s tým, že maminka ju oklamala, že tatko spí, že ho išla zobudiť, ale tatko sa nezobudil. Ďalej jej uviedla, že boli porozhadzované stoličky, a že všade bolo plno krvi. Potom si XXXXX sadla oproti nej a ukazovala jej rukou, ako maminka držala nôž a pichala/bodala. Povedala, že tatko sa asi bránil, keď tie stoličky boli porozhadzované. Tiež jej povedala, že maminku nemá rada, že jej to nikdy neodpustí, že to nemala tatkovi spraviť. Svedkyňa jej vysvetľovala, že maminka je veľmi chorá, že je v nemocnici a bude tam veľmi dlho.

Poškodená XXXXX, splnomocnená zástupkyňa zdravotnej poisťovne Union, sa vyjadrila k nároku na náhradu škody – liečebné náklady preplatené zdravotnou poisťovňou za zdravotnú starostlivosť poskytnutú maloletej Lenke XXXXX XXXXX a maloletému XXXXX XXXXX (nárok uplatnený vo výške 77 956,04 €, pričom táto trestná vec bola vylúčená na samostatné konanie). Do spisu boli doložené aj listiny preukazujúce vynaložené náklady ako aj súvisiace lekárske správy.

XXXXX XXXXX, sestra nebohého XXXXX, sa vo svojej výpovedi učinenej po vznesení obvinenia k priebehu či detailom skutku vyjadriť nevedela. Uviedla, že maloleté deti XXXXX a XXXXX boli po skutku hospitalizované a ošetrené v DFNSP Limbova Kramáre, pričom následne boli Okresným súdom Malacky zverené do jej osobnej starostlivosti. Do spisu doložila obrázok, ktorý vlastnoručne napísala XXXXX spolu so psychologičkou XXXXX, ktorý podľa slov XXXXX popisuje príšeru, proti ktorej sa bráni guľičkami; je tam zobrazená žeravá láva a pod tým nôž, ktorý je horúci a prská červené papričky. O nej XXXXX uviedla, že v ruke drží meč a ochraňuje ju pred príšerou. Na obrázku sú ešte balóniky, ktoré hádže proti príšere, aby sa obrátila. Na príšeru sa vyjadrila tak, že táto hovorila cudzím jazykom, a to anglickým. XXXXX jej zase povedal „XXXXX je mŕtvy“ s tým, že myslel svojho otca. Podľa slov XXXXX im to povedala mama, keď sa jej XXXXX pýtala, či tatko spí.

V inkriminovaný deň ráno, keď jej obvinená telefonovala, jej táto povedala, že „*Napadli deti. XXXXX je mŕtvy. Zavolaj políciu.*“ Následne zložila telefón. Obvinená pritom použila zvýšený hlas a hovorila po anglicky. Poškodená to povedala svojej matke, tá zavolala známemu XXXXX, ktorý býval nad bytom nebohého. Ten šiel následne spolu so svojou priateľkou do bytu nebohého, avšak nikto neotváral. Krátko nato prišla ku dverám XXXXX, s ktorou komunikovala XXXXX priateľka XXXXX, XXXXX sa podarilo odomknúť dvere zvnútra a obe maloleté deti išli následne k susedom (XXXXX) do bezpečia do ich bytu.

Oni v rodine mali vedomosť o tom, že obvinená má nejaké psychické problémy. V rokoch 2019-2020, keď nebohý býval s obvinenou ešte v Anglicku, bola 2-3krát hospitalizovaná na psychiatrii. Na Slovensku potom cítila úzkosti, mala pocit, že ju každý sleduje, postupne sa odcudzovala rodine a aj si siahla na život.

Svedkyňa XXXXX vo svojej výpovedi v podstate uviedla, že je dôchodkyňa a od roku 2000 býva v byte, ktorý susedí s bytom, v ktorom býval nebohý p. XXXXX.

Poznala ho však veľmi krátko, vídávala ho, ako vodievala deti (chlapec a dievča) do školy. S obvinenou do styku neprišla, iba ju párkrát videla, ako ide spolu s nebohým a nasadajú do auta, keď ju viezol ráno do roboty a poobede zase z roboty.

Čo sa týka skutku a inkriminovaného dňa, k tomuto svedkyňa uviedla, že to bolo niekedy v apríli v roku 2024 vo večerných hodinách, kedy začula krik, plač, buchot na chodbe. Bol to detský krik, akoby sa deti medzi sebou hádali. Potom neskôr okolo 21:00 hod. však z toho bytu bolo počuť už aj buchot. Sused pán XXXXX vyklopal na ich byt, nikto mu neotváral, tak zaklopal aj u svedkyňi pýtajúc sa jej, či aj ona počuje tie buchoty a že či nevie, čo sa v tom byte deje. Svedkyňa po tom, ako p. XXXXX neúspešne zvonil na dvere bytu, napísala cez messenger domovníkovi XXXXX, že nefunguje zvonček, tak prišiel za nimi a keď silnejšie zatlačil, tak zvonček fungoval. Vtedy už aj p. XXXXX počul z bytu nebohého XXXXX krik a plač detí. Po chvíli detský krik i plač ustal a svedkyňa išla späť do svojho bytu. Následne na ďalší deň ráno, keď odostrela okno, všimla si na parkovisku sanitky a policajné autá. Svedkyňa nevidela, že by v ten večer/noc prišiel do bytu nebohého Páteka a obvinenej niekto iný.

Svedok XXXXX, rovnako ako svedkyňa XXXXX, vo svojej výpovedi učinenej po vznesení obvinenia uviedol, že v inkriminovaný večer bolo počuť z bytu obývaného nebohým XXXXX a jeho ženou – obvinenou už okolo 20:00 detský plač, ktorý neprestával ani okolo 21:00 hod. Vtedy už vyšiel na chodbu a klopal na tento byt. Z bytu vyšla aj ich suseda – svedkyňa XXXXX, ktorá ten plač a krik počula taktiež. Ani ona a ani ďalší sused – p. XXXXX mu nevedeli povedať meno suseda, ktorý v tom byte býva, tak zbehol dole k schránkam pozrieť sa. Následne, keďže plač, krik a buchot v danom byte neustával, prišiel znovu k dverám daného bytu a z tohto bolo počuť akoby kroky dieťaťa. Potom v čase okolo 21:45 hod. na odporúčanie domového dôvernika silno stlačil zvonček a po chvíli už detský plač prestal. Na druhý deň si všimol pred ich bytovým domom policajné autá a sanitky.

Svedok XXXXX vo svojej výpovedi uviedol, že obvinený, s ktorým bol v rodinnom pomere, býval so svojou rodinou o poschodie nižšie ako oni. Na presný dátum si nespomína, bolo to niekedy ráno okolo 05.30 hod., kedy mu volala p. XXXXX, matka nebohého XXXXX, s tým, že ho poprosila, či by sa nešiel pozrieť do bytu poškodeného, lebo jej volala obvinená, že XXXXX je mŕtvy. Svedok preto hneď išiel k bytu, v ktorom býval XXXXX so svojou ženou – obvinenou, pričom, ako zaklopali na dvere a zistili, že tieto sú zamknuté, spoza dverí bolo počuť ich maloletú dcéru, ako hovorí „Help“, Help“. Svedkova priateľka jej povedala cez dvere, aby ich otvorila, načo jej maloletá odvetila, že nemá kľúče. Následne jej povedala, aby kľúče zohnala a otvorila dvere, pričom maloletá XXXXX našla kľúče obvinenej a týmito otvorila vchodové dvere do bytu. Spoza dverí z chodby videli do bytu do chodby, ktorá bola znečistená krvou. Priateľka svedka sa zhovárala s maloletou a maloletá jej povedala, že otec je mŕtvy a mama nemôže na nohy. Následne privolali políciu.

Na mieste pred bytom čakali na príchod polície, ktorá prišla tak do 10-tich minút. Policajti išli dovnútra do bytu, pričom jeden z nich im povedal, aby išli od dverí preč. Následne zobrali obe maloleté deti k nim do bytu. Prišla záchranka a ošetrili obe deti. Po tomto boli obe deti prevezené na Kramáre do nemocnice na ošetrovanie. Pred dverami bytu, v ktorom býval nebohý XXXXX a obvinená s deťmi, si nevšimli žiadnu krv a ani nič iné zvláštne. V ich byte nepočuli nikdy z bytu Pátekových krik alebo plač alebo buchot.

Svedkyňa XXXXX vo svojej výpovedi učinenej v štádiu po vznesení obvinenia uviedla v podstate rovnaké skutočnosti ako jej priateľ – svedok XXXXX. Obvinená a nebohý poškodený bývali v rovnakom bytovom dome ako oni, ale asi iba 3 týždne.

Čo sa týka inkriminovaného dňa, bola to sobota, okolo 5.30 hod. zazvonil jej priateľovi telefón, pričom mu volala matka nebohého a poprosila ich, aby sa išli pozrieť do toho bytu, alebo aby zaklopali na ten byt, keďže dostali telefonát od obvinenej, že ich XXXXX je mŕtvy. Spolu teda prešli k tomu bytu, pričom jej priateľ, ako zaklopal na dvere bytu, ozval sa detský hlas a slová „Help“ „Help“. To už s malou XXXXX začala komunikovať ona, pričom svedkyňa jej povedala, aby otvorila dvere, resp. našla kľúče. Počas toho jej povedala, že mama povedala, že tatko je mŕtvy, mama nemôže chodiť, že má v nohe jamu a brat spí. Následne sa XXXXX podarilo nájsť kľúče a otvoriť dvere do bytu. Keď svedkyňa uvidela, čo v tom byte je, ale iba zo vstupnej chodby bytu (od spálne po tej chodbe a do kúpeľne viedli krvavé stopy, fľaky boli všade, dlážka bola zašpinená od krvi), povedala priateľovi, aby zavolať políciu. Políciu nakoniec volala svedkyňa, povedala im základné informácie a ona s malou XXXXX odišli na medziposchodie, kde čakali na príchod polície. Do príchodu polície z dotknutého bytu nikto neodišiel. Následne ju svedkyňa odvieďla do nimi obývaného bytu a po chvíli prišiel aj jej maloletý brat, tento plakal a bol v šoku. Po chvíli prišli zdravotníci, na ich pokyn deti vyzliekla a oni ich prezreli. Následne prišla za nimi poškodeného mama a aj jeho sestra, po čom sa obe deti trochu upokojili. Pôvodné oblečenie, ktoré mali obe deti na sebe v čase skutku, odovzdali potom policajnej hliadke.

Svedkovia nstržm. XXXXX a stržm. XXXXX, členovia policajnej hliadky Obvodného oddelenia Policajného zboru XXXXX, vo svojich výpovediach v podstate zhodne uviedli, že to bolo niekedy v mesiaci apríl roku 2024, kedy vykonávali nočnú službu.

V čase pred 05.00 hod. ich kontaktoval operačný dôstojník s tým, že sa majú presunúť do obce XXXXX, niekam na XXXXX. Znenie oznamu od operačného bolo niečo v tom zmysle, že v byte má byť malé dieťa celé od krvi, toto dieťa prišlo za susedmi a povedalo, že otec je mŕtvy alebo od krvi, niečo v tom zmysle to bolo. Po príchode na miesto zaparkovali pred bytovým domom, vystúpili z vozidla, kde pri vchodových dverách ich čakal nejaký starší pán s tým, že im otvoril vchodové dvere. Na medzipodlaží stála žena, ktorá mala na rukách maloleté dieťa ženského pohlavia, pričom dieťa malo na sebe oblečenie, ktoré bolo od krvi. Žena iba ukázala rukou smerom k vchodovým dverám do bytu. Nevšimli si žiadne poškodenie vchodových dverí, žiadne stopy po násilnom vniknutí do bytu. Pred dverami v smere z bytu stála stolička otočená smerom k vchodovým dverám; v kúpeľni na zemi bolo veľa krvi; na výzvu „Polícia!“ sa nikto neozýval. V izbe nachádzajúcej sa oproti vchodu sa nachádzala posteľ, na ktorej bolo všetko rozhádzané (vankúše, plachty, oblečenie) a na zemi bola krv. Na posteli ležal nehybne chlapec, ktorý sa po chvíli prebudil, začal kričať, plakať, na tvári mal obrovský hematóm, mal podliate oko a bol celý od krvi. Chlapčeka odovzdali tiež tej pani, ktorá mala na rukách dievčatko a kontaktovali operačné stredisko s tým, že je potrebná na mieste záchranná služba. Z tej izby následne prešli chodbou smerom do kuchyne, kde bol na zemi prevrátený kočík, bol v strede miestnosti, ďalej tam bola odsunutá chladnička, bola tam krv, za chladničkou boli rozbité nejaké sklenené fľaše, asi od alkoholu.

V obývačke hneď zbadali zakrvaveného muža, ktorý ležal v polohe na chrbte na váľande alebo na nejakej jednomiestnej posteli; mal na sebe poranenia, pravdepodobne od noža; na zemi boli dva nože, jeden taký väčší ako keby

kuchynský, druhý bol menší s hnedou drevenou rukoväťou a tieto boli od krvi. Takisto naokolo bola všade krv a po miestnosti boli porozhadzované všetky veci. V strede miestnosti bola druhá posteľ, resp. váľanda, na ktorej ležala žena, černoška, bola pri vedomí, mala veľmi otvorené oči a taký nezvyčajný pohľad. Keď sa jej pýtali, čo sa stalo, začala im hovoriť po anglicky, že nebol dobre zavretý byt, že sa im niekto dostal dovnútra, že začal bdať manžela a že napadol aj ju a potom mal odísť preč. Keď sa jej pýtali na podrobnosti, nevedela uviesť nič bližšie. Ukázala im aj miesta na tele, kde bola zranená – krk, brucho a noha, na ktorej mala otvorenú ranu. Žena bola polonahá, t. j. mala na sebe spodné prádlo. Po chvíli im k tomu vpichu na nohe povedala, že si to spravila sama, že sa chcela zabiť, spáchať samovraždu. Následne do bytu prišla zdravotná služba, pričom už sa oni ujali ošetrovania tak nehýbajúceho sa muža (XXXXX – tento vôbec nejavil známky života) ako aj zranenej ženy (obvinená XXXXX). Svedkovia ešte poučili členov záchrannej služby, aby v čo možno najmenšej miere manipulovali s miestom, aby sa nechytali nožov a podobne. Okrem nebohého, obvinenej a ich malého syna (dcéra bola už na medziposchodí) sa v danom byte nenachádzala žiadna iná osoba, nikto iný z bytu neodišiel a do bytu ani nevošiel.

Spolu následne skontrolovali aj pivničné priestory bytového domu, avšak od bytu tam nevedli žiadne stopy, nevšimli si nič zvláštne (negatívny výsledok – nikoho tam nevideli a ani si nevšimli nič podozrivé). Obdobne ani na schodisku si nevšimli nič podozrivé. Vošli aj do bytu, v ktorom bývali rodinní príbuzní nebohého a poškodenej, a v ktorom sa nachádzali ich dve maloleté deti. Dievčatka sa pýtali, či v byte nevidela niekoho cudzieho, na čo im povedala že nie. Keď sa jej pýtali, ako sa dostala von z bytu, povedala im, že sa zobudila na nejaký buchot, išla za svojou maminou a mala sa jej spýtať, čo sa deje, čo je s tatkom, pričom mama jej odpovedala, že tatko spí a že mal zomrieť. Potom sa nejako dostala ku kľúčom, odomkla si byt kľúčmi, vyšla von z bytu a nejako sa dostala k tým jej susedom. K bratovi a jeho zraneniam sa nevedela vyjadriť. Chlapček s nimi ako policajtní nekomunikoval. Po tomto z bytu už odišli.

Svedkyňa XXXXX, ošetrujúca psychiatrička obvinenej, vo svojej výpovedi v podstate uviedla, že pracuje ako ambulantný psychiater v psychiatrickej ambulancii XXXXX od r. 2005.

23. marca 2021 sa dostavila v sprievode manžela do jej ambulancie obvinená XXXXX s tým, že manžel uviedol, že obvinená bola liečená psychiatricky v Anglicku a pri odchode na Slovensko jej bola doporučená ambulantná psychiatrická liečba a sledovanie ambulantným psychiatrom (v Anglicku bola totiž liečená pre popôrodnú psychózu pod obrazom schizoafektívnej poruchy). Taktiež jej bol nariadený dohľad sociálnym odborom nad starostlivosťou o svoje dieťa a súčasne bola obvinená aj tehotná, pričom 31. marca 2021 porodila zdravé dieťa bez komplikácií.

Samotná obvinená neuvádzala žiadne psychické ani fyzické zdravotné ťažkosti. Jej nálada bola vyrovnaná podľa jej vyjadrenia. Taktiež neboli prítomné u nej príznaky, ktoré by poukazovali na akútny priebeh duševného ochorenia. V podstate sa jednalo u nej o udržiavaciu liečbu antipsychotikom Quetiapine accord s predĺženým účinkom 300mg 1tbl. večer. Táto liečba jej bola aj predpísaná pri jej prvej návšteve v psychiatrickej ambulancii. Potom neskôr vyjadrila snahu o psychoterapeutickú intervenciu, resp. pohovor so psychológom, ktorý jej bol doporučený, ale podľa vyjadrenia jej manžela obvinená nechodila k žiadnemu psychológovi.

V septembri 2021 sa dostavila bez predvolania do ambulancie p. XXXXX (svokra obvinenej), ktorá svedkyni uviedla, že obvinená, ktorá v tom čase bývala aj s nebohým XXXXX a ich dvomi deťmi u svedkyni, jej začala brániť v kontakte s ich deťmi, stávalo sa, že odišla z domu, zobrala si vak na plece, kde nosila všetky doklady, aj deti, pasy a pod. a chodila po vonku aj do druhej hodiny v noci, pričom jej syn XXXXX ani nevedel, kde sa obvinená s deťmi pohybuje. Taktiež jej vtedy svedkyňa uviedla, že obvinená sa zvláštne správala aj voči deťom, niekedy napríklad nechala v tom čase 5-mesačného synčeka aj $\frac{3}{4}$ hod. plakať bez toho, aby sa mu venovala. Alebo išla na prechádzku s deťmi (5 ročná dcéra a 5 mesačný syn), pričom si dávala sluchátka na uši.

Nebohý XXXXX, keď doprevádzal obvinenú na kontroly k psychiatrické, uvádzal že táto lieky užíva pravidelne, že sa subjektívne cíti dobre, v jej správaní nezbadal žiadne poruchy, nekonzumovala žiaden alkohol a ani iné návykové látky. Naposledy boli u nej na kontrole 4. júla 2023, kedy samotná obvinená svedkyni uviedla, že sa cíti výborne, že nemá žiadne ťažkosti. Objektívne aj podľa svedkyne stav obvinenej bol stabilizovaný, bolo jej doporučené pokračovať v liečbe. Lieky jej boli naposledy predpísané 22. marca 2024.

Svedkyňa k výsluchu doložila aj výpis z liekovej karty k obvinenej – pacientke XXXXX (3 listy formátu A4).

Svedkovia XXXXX a XXXXX vo svojich výpovediach v podstate zhodne uviedli, že asi štyri roky bývajú spolu v byte na 4. poschodí rovnakého bytového domu, ako je ten, v ktorom bývali nebohý XXXXX s obvinenou a ich deťmi. Do inkriminovaného dňa ich vôbec nevideli, nestretávali sa spolu. V ten deň bola svedkyňa doma a učila sa. Keďže sa učí nahlas, veľa vecí, ktoré sa odohrajú na chodbe bytového domu či v iných bytoch, ani nepočuje. Vtedy však svedkyňa počula krik, ktorý šiel, nevie presne odkiaľ, bol to akoby krik medzi ženou a dieťaťom. Časovo to bolo okolo 20.15 hod. – 20.20 hod., pričom keďže sa tie výkriky začali stupňovať, svedkyňa napísala svedkovi ako svojmu manželovi cez aplikáciu Instagram správy v znení „Milačik kde si“, „nič sa nestalo?“, „Strašne tu niekto ziape“, „strašne“, „dúfam len že nie si niekde blízko“. Svedok následne odpísal : „Už idem domov“, načo mu svedkyňa odpísala „Strašne tu niekto ziape, takže rýchlo vybehnúť hore“. Svedok sa do nimi obývaného bytu dostavil za asi 10 minút. V noci už nič nepočuli. Ráno okolo 07.00 hod., keď svedok odchádzal z bytu do práce, si všimol, že pred ich bytovým domom sú policajné autá a sanitky.

Svedkyňa k výsluchu doložila aj screenshot vyššie spomínanej komunikácie so svedkom.

Znalecké dokazovanie

Zo záverov **znaleckého posudku č. 52/2024 (doc. XXXXX) a č. 16/2024 (XXXXX)**, vypracovaného znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo, okrem iného vyplýva, že bezprostrednou príčinou smrti XXXXX bol úrazovo-krvácavý šok v dôsledku viacerých bodných rán hrudníka, brucha a chrbta prenikajúcich do hrudnej a brušnej dutiny s poranením tkanív a vnútorných orgánov sprevádzaných krvácaním do hrudnej a brušnej dutiny aj krvácaním navonok, ktoré

poškodený utrpel účinkom bodno-rezného nástroja konaním (napadnutím) inej osoby.

Prehliadkou a pitvou tela nebohého bolo zistených 31 bodných rán, 10 rezných rán, viaceré povrchové odreniny a viaceré podliatiny. Ide o zranenia lokalizované v oblasti tváre, hrudníka, brucha, chrbta, oboch horných a dolných končatín, pričom z charakteru, lokalizácie a rozsahu zistených zranení vyplýva, že na telo poškodeného pôsobilo vo viacerých lokalitách vonkajšie ostré a aj tupé mechanické násilie, rôzne veľkou intenzitou. Smrť nebohého nastala v priamej príčinnej súvislosti s viacerými hlbokými bodnými ranami hrudníka, brucha a chrbta, ktoré poškodený utrpel účinkom bodno-rezného nástroja konaním (napadnutím) inej osoby. Išlo teda o smrť násilnú, pričom táto nastala v relatívne krátkom čase (rádovo v priebehu niekoľkých minút) po vzniku bodných a rezných rán jeho tela, najmä hlbokých bodných rán trupu prenikajúcich do hrudnej dutiny a do brušnej dutiny.

Zo záverov **znaleckého posudku č. 24/2024 vypracovaného XXXXX**, znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie toxikológia, vyplýva, že imunotesty na prítomnosť vybraných psychoaktívnych látok v moči boli negatívne. V krvi bola zistená iba prítomnosť kofeínu.

Zo záverov **znaleckého posudku č. 17/2024 vypracovaného XXXXX**, znalkyňou z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vo vzťahu k vyšetreniu duševného stavu obvinenej XXXXX jej pozorovaním v zdravotníckom zariadení o. i. vyplýva, že počas pozorovania obvinenej v zdravotníckom zariadení (Psychiatrická nemocnica Philippa Pinela) boli badať v myslení obavné a paranoidné perzekučné bludy, aktuálne difúzna paranoidita, obavné bludy s dopadom na emotivitu, pretrvávala snaha o dissimuláciu psychotických fenoménov, dominovalo výrazne úzkostné ladenie sprevádzané nepokojom a záchvatmi plaču, autoakuzácie. U obvinenej nebola zistená organická duševná porucha a ani poruchy psychiky či správania sa vyvolané psychoaktívnymi látkami. Bola u nej zistená duševná porucha, a tou je schizoafektívna porucha (v starom názvosloví zmiešaná psychóza), v ktorej ide o súbeh klinických príznakov schizofrenických (poruchy myslenia – bludy, poruchy vnímania – halucinácie a poruchy konania) a tzv. afektívnych príznakov (poruchy nálady). Obvinená sa viac rokov lieči pre schizoafektívnu poruchu, vo Veľkej Británii bola v minulosti opakovane hospitalizovaná na psychiatrickom lôžkovom oddelení. Po príchode na Slovensko sa zaevidovala na psychiatrickej ambulancii v XXXXX, kde sa liečila od marca roku 2021. Zvláštnosti v jej správaní sa podľa výpovedí jej rodinných príslušníkov objavovali už pred spáchaním vyšetrovaného trestného činu, čo svedčí o postupnom zhoršovaní jej psychického stavu v zmysle formovania sa bludného podozrenia s pocitmi ohrozenia seba i detí, s dopadom na emotivitu.

Motivácia konania obvinenej XXXXX v čase páchania vyšetrovaného skutku bola patologická, vychádzala z porúch myslenia, emotivity a v.s. aj porúch vnímania, skutok bol odtrhnutý od reality, prebehol na báze akútnej psychotickej alterácie osobnosti obvinenej. Prítomné florídne psychotické symptómy v čase skutku boli zaevidované aj psychiatrickými vyšetreniami tesne po skutku a diagnóza psychotickej poruchy – schizoafektívnej poruchy bola u obvinenej potvrdená aj v rámci skúmania duševného stavu pozorovaním, kedy krátko po vysadení medikamentóznej liečby došlo u obvinenej k rozvoju psychotizmu. Ovládacia

a rozpoznávacia zložka konania obvinenej v čase skutku bola vymiznutá, keďže jej konanie bolo determinované klinickými príznakmi z forenzného hľadiska významnými. Ide o duševnú poruchu trvalého charakteru vyžadujúcu si sústavnú liečbu.

Znalkyňa v prípade obvinenej navrhla uložiť ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou, pričom toto liečenie by malo trvať dovtedy, kým sa u obvinenej nedosiahne kvalitná remisia. Aj v čase jej znaleckého vyšetrenia u obvinenej prebiehalo jej duševné ochorenie, jej stav bol pri poslednom znaleckom vyšetrení iba čiastočne zaliečený (čiastočné potlačenie psychotických príznakov medikamentóznou liečbou), pretrvávala dissimulácia psychotických príznakov. V čase relapsu psychotickej poruchy je obvinená nebezpečná pre seba a aj pre spoločnosť pre poruchy správania patologicky motivované.

Znalkyňa XXXXX sa následne vo svojom **výsluchu** vyjadrila, že obvinená bola v čase skutku pri akútnom priebehu duševnej poruchy patologická, vychádzala z oboch porúch myslenia, afektivita prípadne aj poruchy vnímania. Obvinená je hospitalizovaná na psychiatrii, je v starostlivosti zdravotníckeho personálu a kvalitne liečená, čo znamená, že časom u nej môže dôjsť k remisii, či tzv. úzdrave, kedy by sa aj pri liečbe mohla forma ochranného liečenia zmeniť na ambulantnú. Podľa vyjadrenia znalkyne závery ňou podaného znaleckého posudku nie sú v rozpore so závermi znaleckého posudku vypracovaného XXXXX vo vzťahu k psychotickej symptomatike.

Zo záverov **znaleckého posudku č. 48/2024 vypracovaného XXXXX**, znalcom z odboru psychológia, odvetvie klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality, o. i. vyplýva, že v prípade obvinenej XXXXX bolo zistené, že stav poznávacích funkcií je narušený zvýšeným rizikom zlyhania v kvalite s dopadom na skreslenie reality a následnú tvorbu rozhodnutí. Jej osobnosť je nezrelá s nízkou kapacitou pre zvládanie záťaže, sociálne závislá, pričom emócie sú nestabilné a majú významný dopad na rozhodovanie. Nejde o osobnosť so zvýraznenou disociálnosťou a tak je skutok menej psychologicky zrozumiteľný v hraniciach interindividuálnej normy, bez prijatia úvahy o patologickej motivácii. Obvinená nemá sklony k agresívnemu správaniu. Pokiaľ sa takéto vyskytne, tak ide o reakciu na podnety, ktoré vyhodnocuje ako ohrozujúce, pričom vnímanie takýchto podnetov môže byť patologicky podmienené (skreslené). Jej sociálna adaptácia nie je charakteristická prevahou disociálnych prejavov, napriek tomu kvalita sociálnej adaptácie je znížená v zmysle schopnosti nadväzovať a udržať emočne uspokojivé vzťahy, čo je príspevkom k negatívnej emočnej bilancii ako faktoru znižujúcemu kontrolu správania. K narušeniu kontroly správania dochádza u obvinenej v dôsledku podnetov, ktoré vníma ako ohrozenie, čo je v kontexte zvýšenej vzťahovateľnosti až patologických paranoidných mechanizmov obzvlášť významné. Uvedené podnety nemusia byť reálne, môžu byť produktom patologických mechanizmov zasahujúcich myslenie.

Znalec XXXXX, sa následne vo svojom **výsluchu** o. i. vyjadril aj k niektorým záverom znaleckého posudku vypracovaného XXXXX, a to v tom znení, že psychologickým vyšetrením zistil, že osobnosť obvinenej sa nevyznačuje zvýšenou mierou agresivity, avšak riziko agresie ako správania napriek nízkej miere agresivity narastá v stavoch, ktoré sú chorobné v zmysle jej diagnózy. Agresivita je osobnostná

vlastnosť, pričom to, či sa prejaví v správaní, závisí od faktorov ako jedinec vníma realitu a ako dokáže narastajúcu agresivitu zvládať. Ak v dôsledku choroby vznikajú u obvinenej procesy, ktoré smerujú k agresívnemu správaniu, tak to nie je v dôsledku toho, že by mala zvýšenú agresivitu, ale je to v dôsledku patologických mechanizmov, ktoré sú súčasťou relapsu choroby. Kvalita regulácie agresívneho správania u obvinenej je kolísavá v závislosti od štádia choroby, v ktorom sa práve nachádza. Vo všeobecnosti je jej kapacita pre kontrolu záťaže a zvládanie stresu znížená a tak sa zvyšuje pravdepodobnosť, že bude konať neuvážene. Toto tvrdenie je odrazom jej osobnosti bez ohľadu na to, v akom stave choroby sa práve nachádza.

Znaleckým skúmaním zaisteného mobilného telefónu **Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru** neboli zistené žiadne skutočnosti svedčiace pre súvis s vyšetrovaným trestným činom.

Krvné stopy, zaistené ako stopy trasologické v kúpeľni, v spálni a na chodbe dotknutého bytu, boli taktiež podrobené ich znaleckému skúmaniu **Kriminalistickým a expertíznym ústavom Policajného zboru**, pričom analýzou ich DNA bola zistená zhoda s DNA profilom obvinenej XXXXX. Tieto stopy neboli vytvorené odtlačkom bosého chodidla nebohého XXXXX.

Ostatné listinné dôkazy

Počas **prehliadky tela poškodeného nebohého XXXXX** boli zaistené stopy relevantné pre trestné konanie. Na podlahe nájdenom a následne zaistenom kuchynskom nožíku s plastovou rukoväťou hnedej farby, s dĺžkou čepele približne 8,0 cm a s celkovou dĺžkou približne 19,0 cm bola zistená krvná stopa (biologická stopa označená ako stopa č. 33). DNA analýzou bol na povrchu čepele noža zistený DNA profil obvinenej XXXXX; na povrchu rukoväte noža bola zistená kombinácia majoritného DNA profilu obvinenej XXXXX a minoritného DNA profilu poškodeného XXXXX. Na podlahe nájdenom a zaistenom kuchynskom nožíku s plastovou rukoväťou čiernej farby, s dĺžkou čepele približne 19,0 cm, s celkovou dĺžkou približne 34,0 cm, s ohnutou čepeľou a so zlomenou špičkou čepele bola zistená krvná stopa (biologická stopa označená ako stopa č. 34). DNA analýzou bola na povrchu čepele noža zistená kombinácia DNA profilu obvinenej XXXXX a poškodeného XXXXX; na povrchu rukoväte noža bola zistená kombinácia majoritného DNA profilu obvinenej XXXXX a minoritného DNA profilu poškodeného XXXXX. Na stolíku nájdenom a zaistenom kuchynskom nožíku s plastovou rukoväťou čiernej farby, s dĺžkou čepele približne 6,0 cm a s celkovou dĺžkou približne 16,0 cm bola zistená krvná stopa (biologická stopa označená ako stopa č. 35). DNA analýzou bol na povrchu čepele noža zistený DNA profil obvinenej XXXXX; na povrchu rukoväte noža bola zistená kombinácia majoritného DNA profilu obvinenej XXXXX a minoritného DNA profilu poškodeného XXXXX.

Na šatke, ktorú mala obvinená XXXXX v čase skutku na sebe a ktorú táto **dobrovoľne vydala** počas jej hospitalizácie v Nemocnici XXXXX, boli zistené mnohopočetné krvné stopy, pričom ich DNA analýzou bola zistená zhoda s DNA profilom obvinenej XXXXX ale taktiež aj s DNA profilom poškodeného XXXXX. Čo sa

týka obvinenej patriacich tenisiek, na týchto boli zistené taktiež krvné stopy, pričom ich DNA analýzou bola zistená zhoda s DNA profilom poškodeného XXXXX.

Analýzou **kamerových záznamov** z kamery umiestnenej na prízemí bytového domu na XXXXX v obci XXXXX zachytávajúcej schodisko, dvere do bytu, dvere zadného vchodu vedúce na ihrisko a časť schodiska vedúceho do suterénu bolo zistené, že kamerový záznam mal časovú odchýlku 10 minút dozadu oproti reálnemu času. 26. apríla 2024 sa z predmetného bytu na 1. poschodí v čase od 21.03 hod. do 21.34 hod. (podľa času na zázname) ozýval neustály hlasný detský plač a krik rôznej intenzity, ktorý prestal po tom, ako správca domu s ďalšou osobou zazvonili na zvonček uvedeného bytu. Od tohto okamihu bolo v bytovom dome ticho až do rána. Analýzou kamerových záznamov nebola zachytená žiadna osoba, ktorá by zodpovedala opisu, ktorý prvotne uvádzala XXXXX (30-ročný róm), taktiež nebola na kamerových záznamoch zachytená žiadna cudzia osoba vchádzajúca/vychádzajúce z inkriminovaného bytu.

Súčasťou súvisiaceho vyšetrovacieho spisu sú aj znalecké posudky a listinné podklady vzťahujúce sa k trestnému konaniu vedenému vo veci zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1, odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno a), písmeno c) Trestného zákona (vedené vo vzťahu k atakom na dve maloleté deti obvinenej XXXXX a nebohého XXXXX v samostatnom trestnom konaní).

Ku skutkovým a právnym záverom

Podľa ustanovenia § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie, t. j. orgány činné v trestnom konaní nie sú povinné vykonávať všetky dôkazné prostriedky navrhované osobami na to oprávnenými, ale dokazovanie zameriavajú a vykonávajú na účely zistenia skutkového stavu veci, o ktorom nie sú dôvodné (rozumné) pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Trestný poriadok predpisuje zistiť stav veci minimálne v náležitom rozsahu ohľadom okolností posudzovaného skutku a jeho právnej kvalifikácie, nepredpisuje však žiadnu formálnu schému hodnovernosti takých či onakých dôkazov, nestanovuje žiadne kvantitatívne ani kvalitatívne pravidlá ich hodnotenia, neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie nejakej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov.

Podľa ustanovenia § 2 odsek 12 Trestného poriadku, orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností

prípadu jednotlivo, i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

V nadväznosti na vyššie citované ustanovenia Trestného poriadku (tzv. zásadu náležitého zistenia skutkového stavu a zásadu voľného hodnotenia dôkazov) je potrebné uviesť, že zákon predpisuje povinnosť orgánov činných v trestnom konaní zistiť stav veci minimálne v miere náležitého zistenia skutkového stavu ohľadom posudzovaného skutku, nepredpisuje však žiadnu formálnu schému hodnoty jednotlivých dôkazov, nestanovuje žiadne kvantitatívne ani kvalitatívne pravidlá ich hodnotenia, neustanovuje ani pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných pre preukázanie nejakej skutočnosti, ani samotnú váhu jednotlivých dôkazov. Dôkazy však musia tvoriť súvislú niť vedúcu bez rozumných pochybností k tomu záveru, že sú dostatočne ozrejmené skutočnosti predpokladané v ustanovení § 119 odsek 1 Trestného poriadku v takej kvalite a rozsahu, aby bol odôvodnený postup v zmysle ustanovenia § 215 odsek 1 Trestného poriadku.

Naplnenie uvedeného záveru možno v tomto posudzovanom prípade jednoznačne skonštatovať.

Vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne (v súlade so zásadou prezentovanou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku) som dospela k záveru, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa stal, vykazuje všetky zákonné znaky predmetného trestného činu, že tento skutok spáchala práve obvinená XXXXX, avšak v dôsledku duševnej poruchy, ktorou trpela aj v čase spáchania vyšetrovaného trestného činu, a s tým súvisiacou nepríčetnosťou je potrebné jej trestné stíhanie zastaviť.

Tento skutkový i právny záver vyplýva z dôkazov, ktoré boli zabezpečené a vykonané zákonným spôsobom. Tieto sa obsahovo i logicky vzájomne dopĺňajú.

Podľa ustanovenia § 8 Trestného zákona *„Trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú ustanovené v tomto zákone, ak tento zákon neustanovuje inak“.*

Podľa ustanovenia § 11 odsek 1 Trestného zákona *„Zločin je úmyselný trestný čin, za ktorý tento zákon v osobitnej časti ustanovuje trest odňatia slobody s hornou hranicou trestnej sadzby prevyšujúcou päť rokov.“*

Podľa ustanovenia § 11 odsek 3 Trestného zákona *„Zločin, za ktorý tento zákon ustanovuje trest odňatia slobody najmenej desať rokov, sa považuje za obzvlášť závažný.“*

Podľa ustanovenia § 145 odsek 1 Trestného zákona *„Trestný čin vraždy spácha, kto iného úmyselne usmrť, pričom sa potrestá odňatím slobody na pätnásť (15) rokov až dvadsať (20) rokov.“*

Podľa ustanovenia § 145 odsek 2 Trestného zákona „*Odňatím slobody na dvadsať (20) rokov až dvadsaťpäť (25) rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1*

- a) *na dvoch osobách,*
- b) *závažnejším spôsobom konania,*
- c) ***na chránenej osobe,***
- d) *z osobitného motívu, alebo*
- e) *v úmysle získať majetkový prospech.“*

Podľa ustanovenia § 139 odsek 1 Trestného zákona „***Chránenou osobou sa rozumie***

- a) *dieťa,*
- b) *tehotná žena,*
- c) ***blízka osoba,***
- d) *odkázaná osoba,*
- e) *osoba vyššieho veku,*
- f) *chorá osoba,*
- g) *osoba požívajúca ochranu podľa medzinárodného práva,*
- h) *verejný činiteľ alebo osoba, ktorá plní svoje povinnosti uložené na základe zákona,*
- i) *svedok, znalec, tlmočník alebo prekladateľ, alebo zdravotnícky pracovník pri výkone zdravotníckeho povolania smerujúceho k záchrane života alebo ochrane zdravia“.*

To znamená, že vyhodnotením vykonaných dôkazov jednotlivo i v ich súhrne, v súlade so zásadou uvedenou v ustanovení § 2 odsek 12 Trestného poriadku, je potrebné dospieť k odôvodnenému záveru, že skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie, sa stal, vykazuje všetky zákonné znaky posudzovaného trestného činu, a že tento spáchala práve obvinená. Tento skutkový aj právny záver vychádza z dôkazov, ktoré boli zákonným spôsobom zabezpečené a vykonané v rámci prípravného konania. Rovnako je potrebné konštatovať, že rad vykonaných priamych a nepriamych dôkazov v tejto veci sa obsahovo a logicky vzájomne dopĺňa, resp. na seba nadväzuje.

Naviac, počas prípravného konania sa nevyskytli žiadne také skutočnosti, o ktorých by vznikli dôvodné a rozumné pochybnosti, teda také, ktoré nie sú vysvetliteľné logickými operáciami a nemajú logicky vysvetliteľný základ.

V priebehu prípravného konania bolo podľa môjho názoru dostatočne preukázané, že páchatel'kou vyšetrovaného trestného činu mohla byť iba a len práve obvinená XXXXX. Uvedenému svedčí viacero vyššie uvedených dôkazov potvrdzujúcich, že dlhšiu dobu pred skutkom ako aj počas skutku v byte, v ktorom

došlo k spáchaniu vyšetrovaného trestného činu, boli iba maloleté deti, obvinená a jej t. č. už nebohý manžel XXXXX.

Analýzou kamerových záznamov nebola zachytená žiadna osoba, ktorá by zodpovedala popisu, ktorý prvotne uvádzala XXXXX (30-ročný Róm), taktiež nebola na kamerových záznamoch zachytená žiadna cudzia osoba vchádzajúca/vychádzajúca z inkriminovaného bytu. Obhliadkou miesta činu bolo zároveň zistené, že dvere do bytu neboli poškodené ani z vnútornej a ani z vonkajšej strany, že z vonkajšej strany dverí bola osadená tzv. „guľa“, že okná na byte neboli poškodené a to ani zvnútra a ani zvonka, že krvné stopy ako ani iné stopy vedúce z bytu von smerom na chodbu neboli zistené. Taktiež bol prezretý výlez na strechu na štvrtom poschodí, pričom na medziposchodí medzi tretím a štvrtým poschodím bol nájdený zavesený rebrík, na ktorom sa nachádzal iba prach, čo svedčí o tom, že s rebríkom nebolo manipulované, resp. že po rebríku sa nikto nepohyboval a za posledné obdobie ho nik nepoužíval.

Uvedené v spojitosti s výpoveďou svedkyne XXXXX o tom, že vchodové dvere do bytu im otvorila zvnútra maloletá dcéra poškodeného kľúčmi a v spojitosti so závermi konštatovanými v znaleckých posudkoch Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odvetvie trasológia a odvetvie daktyloskopia, č. PPZ-KEU-BA-EXP-2024/5435 a č. PPZ-KEU-BA-EXP-2024/8206, ktorými boli vyhodnocované a medzi sebou porovnávané zaistené trasologické a daktyloskopické stopy z bytu ako miesta činu, za existujúceho stavu dokazovania vykonaného v prípravnom konaní potvrdzujú, že páchatelom obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona bola práve obvinená XXXXX. V byte, v ktorom došlo k spáchaniu tohto trestného činu, sa totiž nenašli žiadne nestotožnené stopy patriace inej osobe mimo domácich osôb.

Z vyššie uvedeného dokazovania vykonaného v priebehu prípravného konania je zrejmé, že v prípravnom konaní došlo aj k vyšetreniu duševného stavu obvinenej, a to jej pozorovaním v zdravotníckom zariadení, pričom vyššie spomínaným znaleckým dokazovaním a teda vyšetrením duševného stavu obvinenej XXXXX, znalkyňou z odboru zdravotníctva, odvetvie psychiatria bolo o. i. zistené, že obvinená XXXXX bola v čase spáchania vyšetrovaného trestného činu nepríčetná. Znamená to, že v dôsledku zistenej duševnej poruchy obvinená nemohla a ani nevedela jednak svoje protiprávne konanie ovládať a jednak rozpoznať nebezpečenosť takéhoto svojho konania.

Nepríčetnosť v konaní obvineného je jeden z dôvodov, pre ktoré nie je možné naďalej viesť trestné stíhanie dotknutej obvinenej osoby a toto je potrebné meritórnym spôsobom ukončiť. Trestný poriadok ako inštitút riešiaci danú situáciu pozná a definuje zastavenie trestného stíhania pre absenciu ovládacej i rozpoznávacej zložky v konaní páchatela – v tomto prípade obvinenej XXXXX.

Zhrnúc všetky vyššie uvedené skutočnosti preto zastávam názor, že trestné stíhanie obvinenej XXXXX za obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona už nie je vzhľadom k existencii zákonom predpokladanej prekážky na mieste.

Ďalšie pretrvávajúce trestného stíhania obvinenej za ktorýkoľvek z trestných činov, ktoré sú predmetom tohto trestného konania, by bolo v príkrom rozpore so zákonom, a preto je potrebné trestné stíhanie zastaviť.

Podľa § 23 Trestného zákona kto pre duševnú poruchu v čase spáchania činu inak trestného nemohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ustanovenia § 215 odsek 1 písmeno e) Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak obvinený nebol v čase činu pre nepríčetnosť trestne zodpovedný.

Duševnou poruchou sa rozumie nielen duševná choroba, ale každá, hoci aj krátkodobá porucha psychických funkcií páchatel'a, ak táto porucha spôsobila stratu schopnosti ovládať svoje konanie. Samotná duševná porucha, pokiaľ nemá tieto dôsledky, nemôže byť dôvodom na uznanie nepríčetnosti. Nedostatok rozpoznávacích a ovládacích schopností nemusí existovať súčasne, stačí ak páchatel'ovi chýba jedna z týchto schopností. Duševná porucha sa posudzuje v čase spáchania činu.

Z vykonaného dokazovania dostatočným spôsobom vyplýva, že obvinená XXXXX svojím konaním, bližšie popísaným vo výrokovej časti tohto uznesenia, naplnila všetky znaky skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 139 odsek 1 písmeno c) Trestného zákona, avšak vzhľadom k tomu, že v čase spáchania tohto činu inak trestného nemohla rozpoznať jeho protiprávnosť a tiež nemohla ovládať svoje konanie, nie je a ani nemôže byť za spáchanie predmetného činu trestne zodpovedná.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti som rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Soňa Zaťko Juríčková
prokurátorka